

ad Article XIII

Paragraph 2 (d)

No mention was made of "commercial considerations" as a rule for the allocation of quotas because it was considered that its application by governmental authorities might not always be practicable. Moreover, in cases where it is practicable, a contracting party could apply these considerations in the process of seeking agreement, consistently with the general rule laid down in the opening sentence of paragraph 2.

Paragraph 4

See note relating to "special factors" in connection with the last sub-paragraph of paragraph 2 of Article XI.

ad Article XIV

Paragraph 1 (g)

The provisions of paragraph 1 (g) shall not authorize the CONTRACTING PARTIES to require that the procedure of consultation be followed for individual transactions unless the transaction is of so large a scope as to constitute an act of general policy. In that event, the CONTRACTING PARTIES shall, if the contracting party so requests, consider the transaction, not individually, but in relation to the contracting party's policy regarding imports of the product in question taken as a whole.

Paragraph 2

One of the situations contemplated in paragraph 2 is that of a contracting party holding balances acquired as a result of current transactions which it finds itself unable to use without a measure of discrimination.

ad artikel XIII.

Paragraf 2, d).

„Kommercielle hensyn“ blev ikke nævnt som en regel for tildeling af kvoter, fordi man var af den opfattelse, at anvendelsen af en sådan regel ikke altid ville være gennemførlig for regeringsmyndigheder. Endvidere ville en kontraherende Part i tilfælde, hvor reglen er anvendelig, kunne tage disse hensyn under bestræbelserne for at søge sluttet en aftale i overensstemmelse med den almindelige regel, som er fastsat i indledningen til paragraf 2.

Paragraf 4.

Se noten vedrørende „særlige omstændigheder“ i forbindelse med artikel XI, paragraf 2, sidste stykke.

ad artikel XIV.

Paragraf 1, g).

Bestemmelserne i paragraf 1, g) bemyndiger ikke DE KONTRAHERENDE PARTER til at kræve, at fremgangsmåden for rådslagning følges forsåvidt angår enkelte forretninger, medmindre forretningen er af så stort et omfang, at den må sidestilles med en almindelig handelspolitisk foranstaltning. I så fald skal DE KONTRAHERENDE PARTER, såfremt den kontraherende Part kræver det, betragte forretningen ikke som en enkelt forretning, men i forhold til den kontraherende Parts politik med hensyn til indførslen af den pågældende vare som helhed.

Paragraf 2.

Et af de tilfælde, der er forudset i paragraf 2, er det, at en kontraherende Part besidder udenlandske tilgodehavender indtjent ved løbende forretninger, som den er ude af stand til at anvende uden diskriminerende forholdsregler.